

Voor zijn afstudeerproject aan de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht ging Rob Hornstra (Borne, 1975) naar de Russische provincie Tsjeljabinsk in het zuidelijk deel van de Oeral. Hij wilde de nieuwe generatie jongeren portretteren, maar werd al gauw geraakt door het contrast tussen de jongeren, die onder het kapitalisme en met MTV en Marlboro opgroeien en de ouderen, die zich positief uitlaten over het communisme. Door de omwenteling is de maatschappij zo snel veranderd dat de hippe jongeren zich nauwelijks kunnen voorstellen hoe het was om onder een communistisch regime te leven. De tegenstellingen heeft Hornstra gedocumenteerd in het boek *Communism & Cowgirls*, waarmee hij in 2004 cum laude afstudeerde.

In 2006 verscheen *Roots of the Rúntur*, het tweede fotoboek van de Utrechtse fotograaf. Hiervoor reisde Hornstra naar IJsland, waar hij zich focuste op de gevolgen van de industrialisering van de visserij. Door de visquota en de mechanisering is het werk in twintig jaar tijd veranderd van een traditioneel ambacht in lopendebandwerk. Jongeren trekken zonder uitzondering weg uit de vissersdorpjes omdat ze niet in een visfabriek willen werken, en immigranten nemen het over. Hornstra legde een sterk veranderend IJsland vast, met desolate dorpen, immigranten, deprimerende werkplekken en nonchalante jongeren. Met zijn series wil de documentaire fotograaf verhalen vertellen om inzicht te geven in het menselijk gedrag. Hiervoor gebruikt hij een analoge grootformaat technische camera, waardoor een grote scherpte en een heel verfijnde doortekening ontstaat. Een dure grap, die een geconcentreerde manier van werken vraagt.¹

De SFU-serie *Willem en Kid* (2007-2008) is een portret van de buurmannen van Rob Hornstra. In 2004 verhuisde de fotograaf naar de Utrechtse volkswijk Ondiep. Deze achterstandsbuurt kwam in maart 2007 in het nieuws nadat een bewoner werd gedood door een politiekogel. De rellen die daarna ontstonden hielden de stad en de mobiele eenheid lange tijd in zijn greep. Met zijn serie wilde Hornstra een beeld geven van het dagelijks leven in Ondiep. Dankzij

het goede contact dat hij met zijn buurmannen Willem en Kid opbouwde was hij in staat een indringend beeld van binnenuit neer te zetten. Willem en Kid zijn typerend voor de wijk en elkaars tegenpolen: Willem (57) is een goede, lieve man met een gestructureerd leven die al 37 jaar in een plasticfabriek werkt, Kid (38) zit regelmatig in de problemen, is afgekeurd om te werken en wordt door buitenstaanders al gauw als asociaal gezien. Willem is heel rustig, Kid is veeleisend. Regelmatig vraagt hij Hornstra's hulp bij het invullen van formulieren, het voorlezen van brieven of een tripje naar de rechtbank. Een onderwerp kwam nooit eerder zo dichtbij. Het is voor Hornstra bijna onmogelijk geworden om de fotografie te scheiden van zijn eigen leven. Het meest fascinerende vindt hij de kleine wereld waarin zijn buurmannen leven. Met de serie wil hij het bewustzijn van mensen vergroten, zodat ze genuanceerder naar elkaar kijken. 'Het is zo makkelijk oordelen dat iemand een aso is, maar niet iedereen heeft in zijn leven een eerlijke kans gekregen.'² **KD**

¹ Telefonisch interview met Rob Hornstra, 7 maart 2008.

² *Idem*.

Tentoonstellingen

- Encounters II, *Stadsgalerij, Heerlen*, 2007 (groep)
- Changing Faces, *Museo di Fotografia Contemporanea, Balsamo-Milano (Italië)*, 2007 (groep)
- Roots of the Rúntur, *National Museum of Iceland, Reykjavik (IJsland)*, 2006 (solo)

Publicaties

- Roots of the Rúntur, *uitgave in eigen beheer*, 2006
- Communism & Cowgirls, *uitgave in eigen beheer*, 2004

Projecten

- Roots of the Rúntur, 2006
 - Communism & Cowgirls, 2004
-